

КНИГА ПРОРОКА МАЛАХІЯ.

1 Пророче слово Господнє до Ізраїля через Малахію.

2 Я полюбив вас, говорити Господь. Ви питаете: У чому показалась любов твоя до нас? — Хиба ж Езав не брат Яковів? говорити Господь? а однакже я полюбив Якова,

3 А Езава я зненавидів, так що гори його поробив безлюддем, а насліддє його — пробутком шакалів.

4 Коли б Едом сказав: Хоч ми розбурені, та ми повідновлюємо розбурене, то Господь Саваот каже на те: Вони побудують, а я порозвалюю, так що їм приложать прізвище: Країна безбожності, — нарід, що на його Господь прогнівився по віки.

5 Своїми очима ви се побачите та й скажете: Звеличив себе Господь над Ізрайлевим займищем!

6 Син шанує батька, а раб — пана свого; коли ж я батько, так де ж та почесть, що мені подобає? й коли я пан, де ж те поважаннє для мене? говорити Господь Саваот до вас, съященники, що зневажаєте ймя моє? Ви питаете: Чим же ми зневажаємо ймя твоє?

7 Ось, ви приносите нечистий хліб на мій жертівник, та ще й питаете: Як ми зневажаємо тебе? От тим, що говорите: Трапезу Господню нішо поважати.

8 Як ви приносите на жертву сліпе, чи те в вас не погане? або як приносите кульгаве чи хворе, чи ж і се не погане? Ось, принеси се твойму князеві, чи буде воно йому приємне, чи прийме він тебе ласкаво? говорити Господь Саваот.

9 Оце ж благайте Бога, щоб вас помилував; бо коли таке буде виходити з рук ваших, так чи ж може він вас ласкаво приймати? говорити Господь сил небесних.

10 Лучше зачини который храмові двері, щоб на майму жертівнику не палити марно огню. Нема в мене ласкавості до вас, говорить Господь сил небесних, і не вгодні мені приноси з ваших рук.

11 Від ісходу бо та й до заходу сонця буде ймя моє величаться проміж народами, й всюди приносити муть імені майму кадило й жертву чисту; велике буде ймя моє проміж народами, говорить Господь Саваот.

12 Ви ж його зневажаєте, мовляючи: Столові Господньому не належиться пошана, й те, що нам із неї впадає, невартне.

13 До того ще й мовляєте: Скілько ж то праці! та й маловажите все, говорити Господь сил, і приносите крадене й кульгаде й недуже, а такі самі й хлібові дари ваші. Чи мені ж та приймати таке залюбки з рук ваших? говорити Господь.

14 Ні, проклят зрадливий, що, мавши в череді своїй здорового самця й обрікши себе обітом, приносить Господеві миршаве; я бо царь великий, говорити Господь сил небесних, а моє імя страшне проміж народами.

2

1 А тепер іще оця заповідь до вас, съященники:

2 Коли не послухаете й не положите її собі на серце, щоб оддавати славу іменні майму, говорити Господь Саваот, так пошлю на вас прокляття, і проклену ваше благословенне, ба вже й проклинаю, бо ви не хочете прихилити до того серце ваше.

3 Ось, я одійму вам лопатку, та й кину вам калом у лице, калом жертвових съяточних, і викинути вас укупі з ним.

4 I зрозумієте тоді, що я дав вам сю заповідь, щоб удержувати завіт мій з родом Левіїним, говорити

Господь Саваот.

5 А той завіт мій із ним був завітом життя й щастя, а дав я його задля страху, та й він боявся мене й страхався перед ім'ям моїм.

6 Закон правди був ув устах у його, а неправди не було на язиці в його. В мирі й правоті ходив він передо мною, та й відвернув багатьох од гріха.

7 Бо уста съященникові мають перестерігати знання і з його уст ждуть люде закону; він бо посланець Господа сил небесних.

8 Ви ж відійшли від сієї дороги, й були многим приводом до впаду в законі, ви повалили вмову з Левіїним родом, говорить Господь сил.

9 Тим то й я подам вас у зневагу й погорду перед усім людом, ви бо не держитесь доріг моїх, і в справах закону дивитесь на особу.

10 Чи не один же в усіх нас отець? Чи не той же самий Бог создав нас? Чого ж ми ломимо віру одно одному, а тим ломимо й завіт отців наших?

11 Віроломність коїть Юда, та й гидота діється в Ізраїлі і в Ерусалимі; зневажив бо Юда, що в Господа було съяте, та що він полюбив, беручи за жінку собі дочку чужого бога.

12 У того, хто таке чинить, повигублює Господь в наметах Яковових старого й молодого, а так само й того, що приносить жертву Господеві сил небесних.

13 Та й ось що ви тим іще робите: ви зневолюєте (жінок ваших) обливати жертвовник Господень сльозами з голосіннем і риданнем, так що він уже й не дивиться на приноси й не приймає вмоляючої жертви з рук ваших.

14 Ви знов спитаєте: через що? Через те, що Господь був съвідком між тобою й женою молодощів твоїх, що ти її зрадив, — вона ж подруга твоя й законом із тобою

звязана, як жона твоя.

15 Та чи ж не вчинив цього один такий, що визначався духом? — Що ж сей один учинив? Він бажав потомства від Бога. Оце ж бережіть духа вашого, й ніхто не ламай віри жінці молодошів своїх.

16 (Ви тим оправдуєтесь:) говорить Господь Бог Ізраїля: Як зненавидиш її, розведися; ні, — кривда покриє такого, як одежа, говорить Господь сил. Тим же то бережіте серце ваше, й не ламайте віри.

17 Прогнівили ви Господа речами вашими, та й ще питаете: Чим гнівимо ми його? Ось тим, що мовляєте: Хто чинить зло, той угоден Господеві, й до таких він ласкавий; або: Де ж той Бог, що право судить?

3

1 Ось, я посилаю ангела моого, а він приготовить дорогу передо мною, й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте, — Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він ійде, говорить Господь Саваот.

2 Хто ж видерхить день приходу його, й хто встoйтъ, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як те зілле очищуюче;

3 І засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності.

4 Тоді люба буде Господеві жертва Юдина й Ерусалимова, як у давні давна й в давні роки.

5 Прийду до вас, щоб судити суд, й буду скорим съвідком проти чарівників, перелюбників і тих, що божаться лъживо, що вдержують плату поденного робітника, притісняють удовиць і сиріт та відпихають од себе приходня й не бояться мене, говорить Господь Саваот.

6 Я бо — Господь, я все той самий; через те ви, сини Яковові, й не вигублені.

7 З часу отців ваших відступили ви від заповідей моїх та й не певните їх. Вернітесь же до мене, так і я вернусь до вас, говорить Господь сил небесних. Ви спитаєте: Як нам вертатись?

8 Хиба ж годиться людині обкрадати Бога? Ви ж мене обкрадаєте. Спитаєте: В чім же ми тебе обкрадаємо? Десятинами й первоплодами.

9 Тяжко ви прокляті, за те, що ви — ввесь люд — мене обкрадаєте.

10 Принесіте всі десятини в кокомори в съятинї щоб у мойму дому було що їсти, та хоч тим витребуйте мене, говорить Господь сил небесних: чи тодї не повідчинаю я вам отвори небесні й не пошлю вам благословенне над міру?

11 Задля вас я відверну всяку прожер, щоб не пустошила в вас плоду земного, та й виноградина в вас на полі не буде без плоду, говорить Господь Саваот.

12 І щасливими славити муть вас усі народи, будете бо бажано землею, говорить Господь сил небесних.

13 Зневажливі передо мною слова ваші, говорить Господь. Скажете: Що ж ми говоримо проти тебе?

14 А ось, ви мовляєте: Шкода служити Богу, та й що нам за пожиток із того, що ми перестерігали постанови його та ходили сумні перед лицем Господа сил?

15 А нинੀ ми гордих славимо щасливими: красше врядились беззаконники, та й хоч спокушують Бога, а жиуть без ушкоди.

16 Та богобоязні ось як говорять один одному: Вважає Господь і чує все, та й перед лицем його списується памяткова книга про тих, що бояться

Господа й почитають ім'я його.

17 Вони будуть моїми, говорить Господь сил небесних, будуть моєю питоменностю того дня, що наведу, й буду любити їх, як милує чоловік сина свого, що його слухає.

18 I знов тоді побачите ріжницю між праведником і безбожником, між тим, хто служить Богу, а тим хто йому не служить.

4

1 Ось бо, настане день, палаючий, як піч; тоді всі горді й безбожні будуть, неначе солома, й спалить їх той день, що настане, так що не заставить із них ні кореня ні галузя.

2 А про вас, що боїтесь імені моого, зійде сонце справедливості і оздоровлене в промінні його, й вийдете, підскакаючи, мов випасені телята;

3 I топтати метe безбожних, вони бо будуть порохом під ногами в вас того дня, що я наведу, говорить Господь Саваот.

4 Держіте ж у памяті закон слуги моого Мойсея, що я завітував йому на Горебі, заповіді й права про всього Ізраїля.

5 Ось, я пошлю до вас пророка Ілію перед настаннем дня Господнього, дня великого й страшного.

6 I поприхиляє він серця отців до дітей, і серця дітей до отців їх, щоб я, прийшовши, не покарав землю проклятtem.

**Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu**

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Puluj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025
1d4fcf6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358